

учение, и всичко е наредено така, щото едно отъ друго ся обяснява и подкрѣпява. Така, занимания-та на всякой урокъ щѣтъ да сѣ тѣя:

- 1) гласно расчленение;
- 2) писане;
- 3) прочитане отъ написано;
- 4) прочитане сѣщи-ты думы и изрѣчѣния въ печатный букварь;
- 5) прочитане и прѣписване сѣщи-ты думы и изрѣчѣния отъ писмовный букварь;
- 6) намиране познаты буквы и срички въ нѣкои притчи и гатанки;
- 7) слагане думы отъ печатны буквы, налепены на дебелѣ книгѣ.

Като ся свръшять всички тѣя упражненія, дѣте-то ще може вече да раздѣли право всякъ думѣ на гласове и послѣ да ѣ изрѣче, ще може да ѣ напише право, до колкото може, ще ѣ прочете полека, безъ да сбръка и безъ да ся мѣчи да ѣ срича. Може ли да бѣде пò-безсмислено нѣщо отъ това сричаніе: *бе, о — бо; бе, ерѣ — бѣ: бобѣ*. Спорядъ гласнѣ-тѣ методѣ, прѣвень трѣбва да ся приучи рѣка-та на дѣте-то да пише чѣсти-ти на буквы-ты и послѣ цѣлы буквы, и да ся научи языкъ-тѣ му да изговаря отдѣлены гласове. Това упражненіе не дръжи много, та дѣте-то като изучи гласны-ты буквы, захваща да пише и да прочита цѣлы думы и прѣдложения.

Може нѣкой, като прочете това, да рѣче: защо сѣ пакъ толкова сѣвѣты и тънкости за толкова малкъ работѣ, която не ще много хытруваніе, сир. да ся научи едно дѣте да чете и да пише? Да си кажѣ право, тая работа не е толкова лесна, както ся види; колко и колко дѣца сѣ плакали отъ това